

ผลของวัสดุปลูกชนิดต่างๆ ต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตหัวใต้ดินจากหัวย่อยบนใบของบุกไข่

Effect of different growing media on the growth and yield from bulbil of elephant foot yam

ข้อคิดเห็น[c1]: ชื่อเรื่องทำให้สับสนระหว่างเรื่องวัสดุปลูกซึ่งมีผลต่อการขยายพันธุ์บุกไข่โดยใช้หัวบนใบและผลผลิตใต้ดิน ควรเปลี่ยนชื่อเรื่อง เป็น ผลของวัสดุปลูกที่มีผลต่อการขยายพันธุ์บุกไข่ด้วยหัวบนใบ ทางด้านการเจริญเติบโตและผลผลิต

ข้อคิดเห็น[c2]: ประมาณ 20 กรัม

บทคัดย่อ: ในหัวใต้ดินของบุกไข่ (Amorphophallus oncophyllus) มีสารสำคัญชื่อว่ากลูโคแมนแนนที่เป็นส่วนผสมสำคัญในผลิตภัณฑ์ยาและอาหารเสริมหลายชนิด ทำให้ความต้องการหัวบุกมีเพิ่มมากขึ้น แต่ในปัจจุบันมีการผลิตบุกเชิงการค้าน้อยมาก หัวบุกส่วนใหญ่ได้มาจากป่า และมีแนวโน้มว่าจะมีปริมาณลดลงอย่างรวดเร็ว การทดลองนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวัสดุปลูกชนิดและอัตราส่วนต่างๆ สำหรับการปลูกหัวย่อยบนใบ (bulbils) ที่ให้ผลผลิตหัวบุกใต้ดินสูงสุด เพื่อเป็นแนวทางการผลิตเชิงการค้าในอนาคต นำหัวย่อยบนใบน้ำหนักเฉลี่ย 19.86 กรัม ปลูกลงในตะกร้าขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 นิ้ว ที่มีวัสดุปลูกแตกต่างกันดังนี้ ทริทเมนต์ที่ 1 ถ่านกลบ:ขี้วัว อัตราส่วน 1:1 ทริทเมนต์ที่ 2 ถ่านกลบ:ขี้วัว:กลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1 ทริทเมนต์ที่ 3 ถ่านกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1 และ ทริทเมนต์ที่ 4 ถ่านกลบ:ขี้วัว:ทราย อัตราส่วน 1:1:1 ในโรงเรือนเพาะชำพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ บันทึก เปอร์เซ็นต์ความงอก จำนวนต้นที่งอกต่อหัวบนใบ ความสูงต้น ความกว้างทรงพุ่ม เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบนใบ น้ำหนักหัวบนใบ และผลผลิตหัวบุกใต้ดิน จากการทดลองพบว่า หัวบนใบสามารถงอกได้ 100 เปอร์เซ็นต์ และให้จำนวนต้นที่งอกใหม่ 3-4 ต้นต่อหัวย่อยบนใบ ในทุกทริทเมนต์ ส่วนความสูงและความกว้างทรงพุ่ม พบว่าทริทเมนต์ที่ 3 ให้ค่าสูงสุดในทุกสัปดาห์ รองลงมาคือ ทริทเมนต์ที่ 4 ทริทเมนต์ที่ 1 และทริทเมนต์ที่ 2 ตามลำดับ ส่วนต้นบุกที่ปลูกในทริทเมนต์ที่ 3 ที่มีการเติมดิน ให้เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบนใบใหม่ (91.00 เปอร์เซ็นต์) น้ำหนักหัวบนใบ (8.77 กรัม) และน้ำหนักหัวใต้ดิน (303.71 กรัม) สูงกว่าทริทเมนต์อื่นๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อคิดเห็น[c3]: ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ยในการพิจารณาความแตกต่าง ทำให้แปรผลผิดพลาด เพราะจากค่าสถิติในด้านความกว้างทรงพุ่ม ไม่มีความแตกต่างกันระหว่างทริทเมนต์ที่ 1, 3 และ 4

ข้อคิดเห็น[c4]: ทริทเมนต์ 3 ที่มีการเติมดินลงในวัสดุปลูกทำให้ต้นบุกมีความสูงต้นมากที่สุด

ข้อคิดเห็น[c5]: ขอให้ใช้ค่าสถิติในการอธิบายผล

ข้อคิดเห็น[c6]: ที่มีการเติมดินและทริทเมนต์ 4 ที่เติมทรายจะให้เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวย่อยใหม่และน้ำหนักหัวย่อยใหม่ดีที่สุด

ข้อคิดเห็น[c7]: ควรใช้ค่าสถิติในการอธิบาย เพราะมีทริทเมนต์ที่ 1 และ 4 มีอักษรกำกับด้วย a เช่นเดียวกัน

ข้อคิดเห็น[c8]: corn?

ข้อคิดเห็น[c9]: corn?

คำหลัก: กลูโคแมนแนน, หัวบนใบ, Amorphophallus oncophyllus

ABSTRACT: Glucomannan is an important substance in a tuber of elephant foot yam (Amorphophallus oncophyllus). It is mainly ingredient in pharmaceutical products and supplementary foods. However, there is less commercial production compared with highly demand. Most of elephant food yam tubers are harvested from the forest and there is a tendency that it will be decreased rapidly. The purpose of this experiment was to study the different of growing media for commercial elephant foot yam production. The 20 g bulbils (19.86

24 gram-average weight) were planted in a 12 inches diameter basket with treatment I that was the proportion
 25 1:1 of rice husk charcoal: cow manure. Treatment II, III and IV were the proportion of the rice husk charcoal:
 26 cow manure: Rice Husk; 1:1:1, the rice husk charcoal: cow manure: soil; 1:1:1 and rice husk charcoal: cow
 27 manure: sand; 1:1:1, respectively. The percentage of germination, the number of plant for each bulbil, plant
 28 height, plant width, bulbils formation, bulbils weight and tuber weight were recorded. The results found that in
 29 substrate bulbils was germinated 100 percent and provided 3-4 plants per for each bulbil in every
 30 treatment. Treatment III had the highest plant height and the plant width in every week, following by
 31 treatment IV, treatment I, and treatment II respectively. Bulbils which were planted in treatment III provided
 32 91 percent of new bulbils, 8.77 gram of new bulbils weight, and 303.71 gram of tuber weight which were
 33 significantly higher than other treatments.

ข้อคิดเห็น[c10]: each different growing media substrate treatment: 1) rice husk charcoal: cow manure (1:1), 2) rice husk charcoal: cow manure: rice husk charcoal: cow manure: soil (1:1:1) and 4) rice husk charcoal: cow manure: sand (1:1:1)

ข้อคิดเห็น[c11]: mixed media with soil treatment 3 and mixed media with sand, (treatment 4) gave the highest percentage of new bulbil formation and fresh weight.

34 Keywords: Glucomannan, bulbils, *Amorphophallus oncophyllus*

36 บทนำ

37 บุกไข่ (*Amorphophallus oncophyllus*) เป็นพืชที่อยู่ในวงศ์ Araceae เช่นเดียวกับพืชจำพวกบอน โดยจะพบ
 38 ขึ้นอยู่ทั่วไปตามบริเวณที่เป็นป่าชื้น (ชัยฤกษ์, 2530) มีลักษณะที่แตกต่างจากบุกทั่วไปคือมีหัวบนใบ (bulbils) เจริญได้ดี
 39 ในดินที่ร่วนซุย น้ำไม่ขัง และดินที่มีอินทรียวัตถุสูง เป็นพืชหัวล้มลุก ซึ่งมีวงจรชีวิตแตกต่างจากพืชอื่น คือ มีช่วงการ
 40 เจริญเติบโตทางด้านตรงปักษ์ที่เจริญเติบโตเป็นดอก (มงคล และอรนุช, 2540; มงคล, 2547) บุกไข่ที่ขึ้นอยู่ตามธรรมชาติ
 41 จะเริ่มงอกจากหัวใต้ดินในช่วงต้นฤดูฝนประมาณเดือนพฤษภาคมและจะเจริญเติบโตต่อเนื่องตลอดฤดูฝนเมื่อเข้าฤดูแล้ง
 42 ประมาณเดือนตุลาคม ต้นบุกจะเหี่ยวเฉาและแห้งตาย และจะพักตัวเพื่อเจริญเติบโตต่อไปในฤดูใหม่ถัดไป เป็นวัฏจักร
 43 เช่นนี้ตลอดไป เราใช้ประโยชน์จากบุกโดยการนำหัวใต้ดินของบุกมาตากแห้ง นำมาสกัดสารที่มีชื่อว่าใหม่ กลูโคแมนแนน
 44 (Glucomannan) ซึ่งเป็นใยอาหารที่มีคุณสมบัติช่วยลดและป้องกันการเกิดโรคในร่างกายหลายประการ และช่วยควบคุม
 45 น้ำหนักเพราะเส้นใยอาหารร่างกายไม่สามารถย่อยได้ (Kato and Matsuda, 1996) จึงไม่ทำให้พลังงานทำให้อิ่มเร็วและอิม
 46 นาน ช่วยลดความอ้วนโดยเส้นใยจะทำปฏิกิริยากับคาร์โบไฮเดรต น้ำตาลและไขมันบางส่วนที่มากเกินไปจนมีขนาด

ข้อคิดเห็น[c12]: มีหัวแบบใด ระบุ? rhizome, bulb, corn, ๑๑๑ tuber?

ข้อคิดเห็น[c13]: สลับปีกับการ

ข้อคิดเห็น[c14]: ส่วนเหนือดินจะเริ่มยุบตัวและส่วนหัวใต้ดินจะเข้าสู่การพักตัวเพื่อรอ

ข้อคิดเห็น[c15]: หัวบุกตากแห้งมีการใช้ประโยชน์โดย

ข้อคิดเห็น[c16]: กล่าวซ้ำแล้ว

47 โมเลกุลใหญ่ขึ้น ร่างกายไม่สามารถย่อยได้ง่ายและจึงไม่ดูดซึมเข้าไปเก็บสะสม กุลโคแมนแนนเป็นคาร์โบไฮเดรตประเภท
 48 โพลีแซคคาไรด์ โครงสร้างของสารเกิดจากการรวมตัวของน้ำตาลกลูโคสและแมนโนสในอัตราส่วน 2:3 เชื่อมกันด้วย
 49 พันธะ β 1,4 Glycosides และมีหมู่ acetyl group กระจายอยู่ประมาณ 1 ใน 5 ของน้ำตาลที่เหลือ (Tye, 1991)

ข้อคิดเห็น[c17]: (Kato and Matsuda, 1996)

50 นอกจากนี้ยังใช้ในอุตสาหกรรมและการผลิตอาหารเสริมหลากหลายชนิด (จิรวรรณ, 2556; Li et al., 2013)

ข้อคิดเห็น[c18]: ควรอธิบายให้ข้อมูลเพิ่มเติมว่าในธรรมชาติบุกใช้มีการสร้างหัวพันธุ์ใหม่ได้กี่วิธี อะไรบ้าง (หัวใต้ดิน-หัวบนใบ) และหัวพันธุ์แต่ละแบบมีข้อจำกัด ในการนำมาขยายพันธุ์เพิ่มเติมอย่างไร เพื่อเข้าสู่ประเด็นว่าทำไมจึงศึกษาในครั้งนี้นี้

51 ปัจจุบันนี้สำหรับประเทศไทยปัจจุบันพบว่าบุกใช้ที่นำมาใช้ประโยชน์นั้นได้มาจากการ **จากธรรมชาติ ชาวบ้าน**
 52 ลักลอบขุดและนำบุกไปขาย โดยชาวบ้าน ทำให้บุกในตลาดจำนวนมากและมีแนวโน้มที่จะลดลง
 53 อย่างต่อเนื่อง โดยยังไม่มีการศึกษาและค้นคว้าด้านการปลูกเลี้ยงขยายพันธุ์ของบุกใช้ การส่งเสริมการขาย ตลอดจนถึง

ข้อคิดเห็น[c19]: ทั้งที่ยังขาดการศึกษา

54 การตลาดทั้งในและต่างประเทศ อย่างไรก็ตามแม้ว่าในช่วงเวลา 2 - 3 ปีที่ผ่านมา ค่านิยมในการบริโภคผลิตภัณฑ์สาร

ข้อคิดเห็น[c20]: เพื่อให้ผลผลิต

55 สกัดกูลโคแมนแนนที่ได้จากบุก จะมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น หากแต่ยังพบว่าไม่มีการผลิตเชิงการค้าใช้เพียงพอกับต่อความ

56 ต้องการของตลาดและโรงงานอุตสาหกรรมแต่อย่างใด จากรายงานของทวีพงศ์ (2528) ศึกษาการขยายบุกโดยการทดลอง

57 เลี้ยงแคลสบูกจากส่วนก้านใบและแผ่นใบในอาหารสูตร Murashige and Skoog MS ที่เติม NAA ร่วมกับ kinetin ใน

ข้อคิดเห็น[c21]: ความเข้มแสง

58 สภาพได้รับแสงความเข้ม 1,000 ลักซ์ ตลอดเวลา อุณหภูมิ 25-28 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 สัปดาห์ พบว่ามีเปอร์เซ็นต์

ข้อคิดเห็น[c22]: 24 ชั่วโมง

59 การอยู่รอดประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ แคลสบูกมีอัตราเจริญต่ำสุดในอาหารที่มีเฉพาะ NAA 4.0 มิลลิกรัมต่อลิตร หรือ kinetin

ข้อคิดเห็น[c23]: ขณะในสภาพแปลงปลูกมี

60 1.0 มิลลิกรัมต่อลิตร และจรัล (2535) รายงานว่าการใช้อินทรีย์วัตถุ 6 ชนิด ได้แก่ แกลบดิบ ถ่านแกลบ ช้างข้าวโพด ปุ๋ย

61 คอก กากละหุ่ง ซึ่งผสมดินก่อนปลูกในอัตราส่วน 2 ตันต่อไร่ ไม่มีผลต่อการเจริญเติบโตของบุกใช้ในส่วนของการขยาย

ข้อคิดเห็น[c24]: พบว่า

62 ก้านใบขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางใบ ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางของหัวใต้ดิน แต่จะมีผลต่อน้ำหนักของหัวใต้ดินและผลผลิตรวม

63 การใช้ปุ๋ยคอกผสมดินก่อนปลูกจะให้น้ำหนักเฉลี่ยของหัวใต้ดินและผลผลิตรวมสูงสุด (จรัล, 2535)

64 จากรายงานการวิจัยที่กล่าวมาข้างต้น ยังไม่มีข้อมูลหรือผลการทดลองที่แน่ชัดถึงวิธีการขยายพันธุ์บุกที่มี

65 ประสิทธิภาพ หรือการเพิ่มผลผลิตหัวใต้ดินของบุก โดยเฉพาะการขยายพันธุ์และการให้ผลผลิตหัวใต้ดินจากหัวบนใบซึ่ง

66 น่าจะเป็นวิธีการหนึ่งที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากบุก 1 ตัน สามารถผลิตหัวบนใบได้มากกว่า 1 หัว และเกษตรกรยัง

ข้อคิดเห็น[c25]: ควรเอาข้อมูลส่วนนี้ไปเปรียบเรียงไว้พร้อมกับข้อมูลการสร้างพันธุ์ของบุกใช้ตามธรรมชาติ ที่เสนอให้เพิ่มเติม...

67 สามารถนำหัวบุกใต้ดินไปจำหน่ายได้ จึงทำการทดสอบผลของวัสดุปลูกชนิดต่างๆ ต่อการเจริญเติบโตและการให้ผลผลิต

68 ของบุกใช้จากการใช้หัวบนใบ ในสภาพโรงเรือนพรางแสง เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานและแนวทางการผลิตให้เกษตรกรผู้สนใจ

69 ในอนาคต

70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92

อุปกรณ์และวิธีการ

ทำการทดสอบวัสดุปลูกที่เหมาะสมกับการเจริญเติบโตของหัวบวบ (bulbils ของบูกไข่) น้ำหนักเฉลี่ย 2049.86 กรัมของบูกไข่ วัสดุปลูกที่ใช้มีดังนี้ ทริทเมนต์ที่ 1 ถ่านแกลบ:ซีวีว อัตรารส่วน 1:1 ทริทเมนต์ที่ 2 ถ่านแกลบ:ซีวีว:แกลบดิบ อัตรารส่วน 1:1:1 ทริทเมนต์ที่ 3 ถ่านแกลบ:ซีวีว:ดิน อัตรารส่วน 1:1:1 และทริทเมนต์ที่ 4 ถ่านแกลบ:ซีวีว:ทราย อัตรารส่วน 1:1:1 ทำการวิเคราะห์ปริมาณ organic matter และธาตุอาหาร N P K แต่ละทริทเมนต์มี 10 ซ้ำ ปลูกหัวบวบในตะกร้า ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 12 นิ้ว ในโรงเรือนเพาะชำพรางแสง 50 เปอร์เซ็นต์ รดน้ำเช้า-เย็น ทำการบันทึกความสูงต้นและความกว้างทรงพุ่มเมื่อต้นบูกเจริญเติบโตเต็มที่ เปอร์เซ็นต์ความงอก จำนวนต้นที่ออกต่อหัวบวบใน เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวบใน น้ำหนักหัวบวบ และผลผลิตหัวบูกได้ดินหลังจากเก็บผลผลิต ทำการวิเคราะห์ปริมาณ organic matter และธาตุอาหาร N P K แต่ละทริทเมนต์

วางแผนการทดลองแบบสุ่มสมบูรณ์ (Completely Randomized Design) วิเคราะห์ความแตกต่างทางสถิติ โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of variance) และเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan's New Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ผลการทดลองและวิจารณ์

คุณสมบัติทางเคมีของวัสดุปลูกชนิดต่างๆ

จากการวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีของวัสดุปลูกทริทเมนต์ต่างๆ พบว่า ปริมาณอินทรีย์วัตถุ (OM.) มีมากที่สุดในทริทเมนต์ที่ 3 โดยมีค่า 14.85 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ทริทเมนต์ที่ 1 2 และ 4 มีค่าเท่ากับ 12.86 12.63 และ 9.46 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ และปริมาณไนโตรเจน (N) ที่วิเคราะห์ได้ มีมากที่สุดในทริทเมนต์ที่ 3 โดยมีค่า 0.39 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ทริทเมนต์ที่ 1 2 และ 4 มีค่าเท่ากับ 0.34 0.17 และ 0.16 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนปริมาณฟอสฟอรัส มีมากที่สุด ในทริทเมนต์ที่ 3 โดยมีค่า 0.11 รองลงมาคือ ทริทเมนต์ที่ 1 4 และ 2 มีค่าเท่ากับ 0.10 0.04 และ 0 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ ส่วนปริมาณโพแทสเซียม มีมากที่สุดในทริทเมนต์ที่ 4 โดยมีค่า 3.16 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ทริทเมนต์ที่ 1 2 และ 3 มีค่าเท่ากับ 1.27 1.10 และ 0.91 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ (Table 1)

ข้อคิดเห็น[c26]: โดยปลูกหัวที่คัดน้ำหนักลงในวัสดุปลูกผสมตามทริทเมนต์

ข้อคิดเห็น[c27]: ถ้าเป็นไปได้ควรรอบกายของซีวีวที่ใช้ เป็นซีวีวสด หรือทิ้งไว้แล้วก็สับดาห

ข้อคิดเห็น[c28]: ที่หัวต่อตะกร้า - ที่หัวต่อซ้ำ**** ทรงกลมหรือไม่ ความลึกของตะกร้าเท่าไร เข้าใจว่าผู้วิจัยทดลองจนได้ผลผลิต

ข้อคิดเห็น[c29]: ระยะเวลาที่วันตั้งแต่ปลูก

ข้อคิดเห็น[c30]: บันทึกตอนไหน อายุกี่วันหลังจากปักชำ

ข้อคิดเห็น[c31]: อายุการเก็บเกี่ยวเมื่อไหร่

ข้อคิดเห็น[c32]: ควรให้รายละเอียดในช่วงเวลาการทดลอง เริ่มปลูกเมื่อไหร่ เก็บข้อมูลแต่ละชนิดตอนไหน ควรระบุเดือนปีที่ดำเนินการด้วย

ข้อคิดเห็น[c33]: ??? ตรวจสอบการจัดหน่วยทดลอง

ข้อคิดเห็น[c34]: ปกติการเขียนหัวข้อในลักษณะนี้ การวิจารณ์สามารถแทรกได้ตามจุดต่างๆ ของผลการทดลอง แต่ผู้วิจัยไปรวมไว้ตอนท้าย ทำให้น่าจะเป็นลักษณะการเขียนแยกระหว่างผล และวิจารณ์

ข้อคิดเห็น[c35]: ไม่มีการวิเคราะห์ทางสถิติ ดังนั้นควรเขียนแบบกลางๆ ไม่ต้องชี้ว่าอันไหนมากกว่าอันไหน เป็นแค่ข้อมูลพื้นฐานว่าวัสดุปลูกแต่ละชนิดมีอะไรเป็นองค์ประกอบ

ข้อคิดเห็น[c36]: ขาดการวิเคราะห์ผลทางสถิติเป็นตัวกำกับ จึงพูดไม่ได้ว่าทริทเมนต์ใดให้ค่ามาก-น้อยต่างกัน/เขียนใหม่เป็น "จากการวิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีในวัสดุปลูกตามทริทเมนต์ต่างๆ พบว่า ทริทเมนต์ 3 คือ ซีวีวดิน ให้ค่าปริมาณอินทรีย์วัตถุ, ปริมาณไนโตรเจน และปริมาณฟอสฟอรัส มากที่สุด เมื่อเปรียบเทียบกับวัสดุปลูกในทริ...

93 *** ถ้า 1 ตระกร้า ใช้ mixed media 1 สูตร แสดงว่ามีทั้งหมด 4 ตระกร้า ตามจำนวนที่พืชมั่นใจใช้หรือไม่?

94 การจัดหน่วยทดลองแบบนี้ต้องเป็น RCBD → 1 block คือ 1 ตระกร้า

95 Table 1 Organic mater (OM.), N, P and K content of different growing media

Treatment	OM. (%)	N (%)	P (%)	K (%)
1) rice husk charcoal: cow manure (1:1)	12.86	0.34	0.10	1.27
2) rice husk charcoal: cow manure: rice husk (1:1:1)	12.63	0.17	0.00	1.11
3) rice husk charcoal: cow manure: soil (1:1:1)	14.85	0.40	0.11	0.91
4) rice husk charcoal: cow manure: sand (1:1:1)	9.46	0.16	0.04	3.17

ข้อคิดเห็น[c37]: ไม่มี จุด

ข้อคิดเห็น[c38]: ควรแสดงค่าผลการวิเคราะห์ทางสถิติด้วย
- Homogenous sub-set?
- DMRT critical value?
- significant levels?

96

97 การเจริญเติบโตของบุงไข่

98 1) ความสูงต้น

99 เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า ความสูงต้นบุงไข่ในวัสดุปลูกอัตราส่วนต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมี

100 นัยสำคัญ โดยในพืชมั่นใจที่ 3 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1) ให้ค่าความสูงต้นมากที่สุด คือ 86.01 เซนติเมตร

101 รองลงมาคือ พืชมั่นใจที่ 4 ให้ค่าความสูงต้น 66.94 เซนติเมตร ไม่แตกต่างจากพืชมั่นใจที่ 1 ที่ให้ค่าความสูงต้น 60.71

102 เซนติเมตร ส่วนพืชมั่นใจที่ 2 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:แกลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1) มีค่าความสูงเฉลี่ยต่ำที่สุด 51.47 เซนติเมตร

103 (Table 2)

104 2) ความกว้างทรงพุ่ม

105 จากผลการทดลองพบว่า ความกว้างทรงพุ่มบุงไข่ในวัสดุปลูกชนิดต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่างมี

106 นัยสำคัญยิ่งทางสถิติ โดยในพืชมั่นใจที่ 3 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1) ให้ความกว้างทรงพุ่มสูงสุดคือ 85.64

107 เซนติเมตร โดยไม่แตกต่างจากพืชมั่นใจที่ 4 และ 1 ที่ให้ค่าความกว้างทรงพุ่ม 81.67 และ 78.07 เซนติเมตร ตามลำดับ โดย

108 ใน พืชมั่นใจที่ 2 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:แกลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1) มีค่าความกว้างทรงพุ่มเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ 53.37 เซนติเมตร

109 (Table 2)

ข้อคิดเห็น[c39]: ผู้วิจัยเสนอให้ส่วนนี้สับสน เพราะไม่มีความแตกต่างทางสถิติ ดังนั้นไม่สามารถชี้ได้ว่า พืชมั่นใจที่ 3 ดีที่สุด

110 **3) น้ำหนักหัวใต้ดินบุงไข่**

111 เมื่อวิเคราะห์ผลทางสถิติพบว่า น้ำหนักหัวใต้ดินของบุงไข่ในวัสดุปลูกชนิดต่างๆ มีความแตกต่างกันอย่าง

112 มีนัยสำคัญทางสถิติ โดยใน ทริทเมนต์ที่ 3 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1) ให้น้ำหนักหัวใต้ดินมากที่สุดคือ 303.71

113 กรัม ไม่แตกต่างจากทริทเมนต์ที่ 4 และ 1 ให้น้ำหนักหัวใต้ดิน 212.48 และ 186.64 กรัม โดยพบว่าในทริทเมนต์ที่ 2

114 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:แกลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1) มีน้ำหนักหัวใต้ดินต่ำที่สุด คือ 55.88 กรัม (Table 2)

115

116 Table 2 Plant height, plant width and tuber weight of Elephant foot yam grown in different growing

117 media

Treatments	Plant height	Plant width	Tuber weight
	(cm)	(cm)	(g)
1) rice husk charcoal: cow manure (1:1)	60.71 bc	78.07 a	186.64 ab
2) rice husk charcoal: cow manure: rice husk (1:1:1)	51.47 c	53.37 b	55.88 b
3) rice husk charcoal: cow manure: soil (1:1:1)	86.01 a	85.64 a	303.71 a
4) rice husk charcoal: cow manure: sand (1:1:1)	66.94 b	81.67 a	212.48 ab
F-test	*	**	*
CV (%)	16.74	11.72	23.63

118 Means in a column followed by different letters are significantly different at $p \leq 0.05$ (*) and $p \leq 0.01$ (**) level

119 according to Duncan's New Multiple Range Test

120 **4) เปอร์เซ็นต์ความงอก**

121 จากการทดลองพบว่า ไข่บุงที่ปลูกในวัสดุปลูกทั้ง 4 ชนิด มีเปอร์เซ็นต์ความงอก 100 เปอร์เซ็นต์ (ไม่ได้

122 แสดงผลในตาราง) ถ้าไม่ได้แสดงผลไม่ควรนำมาแยกเขียนเป็นข้อ

123 **5) จำนวนต้นที่งอกต่อหัวบุงไข่**

ข้อคิดเห็น[c40]: เขียนสับสนกับค่าสถิติ ผู้วิจัยขาดรายละเอียดว่าการเก็บหัวใต้ดินสามารถดำเนินการได้เมื่อไหร่หลังจากปักชำหัวบุงไข่ ซึ่งเป็นข้อมูลสำคัญในการตัดสินใจปลูกของเกษตรกร

ข้อคิดเห็น[c41]: เพื่อเป็นการอธิบายผลการทดลองให้กระชับได้ใจความ เสนอให้รวมการอธิบายค่า parameter ต่างๆ ภายในตารางเดียวกัน เข้าด้วยกัน เช่น การปลูกบุงไข่ในวัสดุปลูกผสม ทริทเมนต์ 1 (ถ่านแกลบ: ขี้วัว: ดิน อัตรา 1:1:1) ทำให้บุงมีความสูงมากที่สุดส่วนการปลูกในวัสดุปลูกผสม ทริทเมนต์ 2 (ถ่านแกลบ: ขี้วัว: แกลบดิบ อัตรา 1:1:1) ทำให้ความกว้างทรงพุ่มมีค่าน้อยที่สุด อย่างไรก็ตาม พบความแตกต่างระหว่าง ทริทเมนต์ 2 และ 3 โดยการปลูกดินมีแกลบดิบให้ค่าน้ำหนักหัวใหม่ต่ำกว่าวัสดุปลูกที่ใช้ดิน (Table 2)

ข้อคิดเห็น[c42]: หัวบุงน่าจะเป็นแบบ corn ไม่ใช่ tuber

ข้อคิดเห็น[c43]: ตารางนี้ ตรวจสอบผลทางสถิติ ค่าเฉลี่ย 186-64, 212.48 น่าจะแตกต่างกัน 55.88

124 เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า จำนวนต้นที่งอกต่อหัวบวมใบในแต่ละที่ที่พืชมามีค่าที่ไม่แตกต่างกันทางสถิติ
 125 โดยมีค่าอยู่ระหว่าง 3-4 ต้นต่อหัวบวมใบ (Table 3)

126 **6) เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวมใบ**

127 จากการทดลองพบว่า เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวมใบของต้นบุกไซในวัสดุปลูกชนิดต่างๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน
 128 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยในที่ที่พืชมามีที่ 3 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1) มีเปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวมใบ
 129 มากที่สุดคือ 91.66 เปอร์เซ็นต์ ไม่แตกต่างจากที่พืชมามีที่ 4 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ทราย อัตราส่วน 1:1:1) ที่ให้เปอร์เซ็นต์การ
 130 เกิดหัวบวมใบ 75 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ที่พืชมามีที่ 1 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว อัตราส่วน 1:1:1) มีเปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวมใบ
 131 33.33 เปอร์เซ็นต์ โดยที่พืชมามีที่ 2 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:แกลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1) มีเปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวมใบที่ต่ำสุดที่
 132 25 เปอร์เซ็นต์ (Table 3)

ข้อคิดเห็น[c44]: ปรับการเขียนให้เป็นไปตามคำสถิติ และเพิ่มรายละเอียดในเรื่องเวลาที่ปลูกเกิดหัวบวมใบ หรือระยะเวลาในการเก็บผลการทดลอง

133 **7) น้ำหนักหัวบวมใบ**

134 เมื่อวิเคราะห์ทางสถิติพบว่า น้ำหนักหัวบวมใบของต้นบุกไซในวัสดุปลูกชนิดต่างๆ มีค่าเฉลี่ยแตกต่างกัน
 135 อย่างมีนัยสำคัญ โดยในที่พืชมามีที่ 3 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1) และ ที่พืชมามีที่ 4 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ทราย
 136 อัตราส่วน 1:1:1) ให้น้ำหนักหัวบวมใบไม่แตกต่างกันคือ 8.77 และ 6.22 กรัม ตามลำดับ ซึ่งสูงกว่าที่พืชมามีที่ 1 (ถ่าน
 137 แกลบ:ขี้วัว อัตราส่วน 1:1) และ ที่พืชมามีที่ 2 (ถ่านแกลบ:ขี้วัว:แกลบดิบ อัตราส่วน 1:1:1) ที่ให้น้ำหนักหัวบวมใบ 1.70
 138 และ 0.28 กรัม ตามลำดับ (Table 3)

ข้อคิดเห็น[c45]: เขียนอธิบายเช่นนี้ ไม่ถูกต้อง เนื่องจาก T2 = 25.00 c T1 = 33.33bc ผลทางสถิติไม่แตกต่างกัน ควรเขียนรวมกัน เนื่องจากไม่ได้มีข้อมูลแสดง และ เนื้อหาไม่เยอะ

ข้อคิดเห็น[c46]: ปรับการเขียนตามคำสถิติ

140 Table 3 Number of plant for each bulbil, bulbil formation and bulbil weight of Elephant foot yam grown
 141 in different growing media

Treatment	No. plant for per each bulbil	Bulbil formation (%)	Bulbil weight (g)
1) rice husk charcoal: cow manure (1:1)	3	33.33 bc	1.70 b

2) rice husk charcoal: cow manure: rice husk (1:1:1)	3.5	25.00 c	0.28 b
3) rice husk charcoal: cow manure: soil (1:1:1)	3	91.66 a	8.77 a
4) rice husk charcoal: cow manure: sand (1:1:1)	4	75.00 ab	6.22 a
F-test	ns	*	**
CV (%)	13.63	15.35	17.21

142 ns is non-significant different

143 Means in a column followed by different letters are significantly different at $p \leq 0.05$ (*) and $p \leq 0.01$ (**) level

144 according to Duncan's New Multiple Range Test

145

146 จากการทดลองใช้วัสดุปลูกชนิดต่างๆ ในการขยายพันธุ์บูกไซ (*Amorphophallus oncophyllus*) โดยใช้หัวบวบใบ

147 (bulbils) พบว่าหัวบวบใบที่ปลูกในทรีทเมนต์ที่ 3 ที่มีส่วนผสมของ ถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1 มีการเจริญเติบโต

148 ทั้งด้านความสูงต้น ความกว้างทรงพุ่ม สูงที่สุด (Table 2) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวัสดุปลูกดังกล่าว มีดินเป็นส่วนประกอบ

149 โดยดิน ทำหน้าที่เป็นสิ่งให้รากพืชได้เกาะยึดเหนี่ยวและยังเป็นแหล่งกักเก็บน้ำหรือความชื้นในดิน (อุไรวรรณ, 2554) มี

150 คุณสมบัติรักษาความชื้นได้ดี เมื่อเทียบกับทรีทเมนต์อื่นๆ โดยเฉพาะทรีทเมนต์ที่มีส่วนผสมของ แกลบดิบ และทราย

151 ซึ่งมีโครงสร้างที่มีความพรุนสูง จึงสามารถกักเก็บน้ำได้น้อยกว่า อีกทั้งไม่มีคุณสมบัติของทรายที่ช่วยในการระบายน้ำและ

152 ถ่ายเทอากาศได้ดี หากขนาดของเม็ดทรายใหญ่เกินไปจะทำให้ไม่สามารถอุ้มน้ำได้และต้องให้น้ำบ่อยๆ

153 (เอกสารอ้างอิง??) ในส่วนของแกลบเป็นวัสดุปลูกที่อาจยังคงเกิดกระบวนการย่อยสลายได้โดยจุลินทรีย์ต่างๆ ซึ่งจุลินทรีย์

154 ที่ย่อยสลายแกลบนี้จะแย่งธาตุอาหารจากพืชปลูก ส่งผลให้ต้นบูกไซขาดธาตุอาหารที่จะนำไปใช้ในการเจริญเติบโตลดลง

155 และนอกจากนี้กระบวนการหมักยังทำให้เกิดความร้อน เมื่อแกลบนำมาใช้ อาจส่งผลให้การเจริญเติบโตทางรากและการดูด

156 ธาตุอาหารของบูกไซไปใช้ได้ไม่ดี ทำให้การเจริญเติบโตทางลำต้นและส่วนต่างๆ ไม่ดีตามไปด้วย

157 นอกจากนี้ วัสดุปลูกในทรีทเมนต์ที่ 3 ยังมีปริมาณอินทรีย์วัตถุ ไม่โตรเจน และฟอสฟอรัสที่สูงกว่าทรีทเมนต์อื่นๆ

158 โดยโพแทสเซียมมีปริมาณไม่แตกต่างจากทรีทเมนต์ที่ 1 และ 2 (ตารางที่ 1) (Table 1) จึงส่งผลให้การพัฒนาและการ

159 สะสมอาหารในหัวได้ดิน ดีกว่า ทรีทเมนต์อื่นๆ สอดคล้องกับการรายงานของทิพวัลย์ (2544) ที่กล่าวว่าบูกไซต้องการดินที่

ข้อคิดเห็น[c47]: แนะนำให้แก้ไขใหม่เป็น

วัสดุปลูกผสมในสูตรต่างๆ ไม่ทำให้จำนวนต้นต่อหัวย่อยบนใบ มีค่าแตกต่างกัน โดยพบว่ามีค่าอยู่ระหว่าง 3-4 ต้น การปลูกบูกไซในทรีทเมนต์ 2 (ถ่านแกลบ: ขี้วัว: แกลบดิน) ทำให้เปอร์เซ็นต์การเกิดหัวบวบใบใหม่น้อยที่สุด เมื่อเทียบกับทรีทเมนต์ที่มีดินและทรายเป็นส่วนประกอบ นอกจากนี้การเติมดินหรือทราย ลงในวัสดุปลูก (ทรีทเมนต์ 3 และ 4) ยังทำให้น้ำหนักของหัวย่อยบนใบมีค่ามากที่สุดด้วย (Table 3)

ข้อคิดเห็น[c48]: จริงๆ แล้วอีกประเด็นที่สำคัญ คือ เรื่องธาตุอาหารรอง ไม่นับใจว่าทรีทเมนต์ที่ 2 ซึ่งมีแกลบอย่างเดียว บูกได้แสดงอาการขาดธาตุรองหรือไม่ ถ้ามีสามารถนำมาใส่ในส่วนของการวิจารณ์เพิ่มเติม

160 มีความอุดมสมบูรณ์และมีอินทรีย์วัตถุเพียงพอ **และงานวิจัยของจรัล (2535) ที่กล่าวว่า อินทรีย์วัตถุมีผลต่อการเพิ่ม**

161 **น้ำหนักหัวได้ดินและผลผลิตรวมของบุกไข่เมื่อเปรียบเทียบกับการไม่ใช้อินทรีย์วัตถุ**

162 ในด้านการเกิดหัวบนใบและน้ำหนักหัวบนใบพบว่าเป็นไปในทำนองเดียวกัน **คือการใช้วัสดุปลูกที่มีส่วนผสมของ**

163 **ดินถ่านแกลบ:ขี้วัว:ดิน อัตราส่วน 1:1:1** ส่งผลให้บุกไข่มีน้ำหนักของหัวบนใบมากที่สุด **สอดคล้องกับการเจริญเติบโตคือ**

164 **ความสูงต้นและความกว้างทรงพุ่มดั้งที่ได้กล่าวมาข้างต้น** จึงอาจกล่าวได้ว่า **ต้นบุกไข่ที่มีการเจริญเติบโตที่ดีและสมบูรณ์**

165 **ส่งผลให้ต้นบุกไข่มีการการมีการพัฒนาหัวได้ดินที่ดีและสมบูรณ์ รวมถึงและการสร้างหัวบนใบและน้ำหนักหัวบนใบที่สูง**

166 **และสมบูรณ์ตามไปด้วยมีความสมบูรณ์ตามไปด้วย**

ข้อคิดเห็น[c49]: โดยการเติมอินทรีย์วัตถุให้กับต้นบุกจะทำให้น้ำหนักหัวได้ดินและผลผลิตรวมดีขึ้น (จรัล, 2535)

ข้อคิดเห็น[c50]: กับเติบโตด้านอื่นๆ กล่าวคือ

167

เอกสารอ้างอิง

ข้อคิดเห็น[c51]: สรุปผล??

168

169 จรัล เห็นพิทักษ์. 2535. ผลของอินทรีย์วัตถุต่อการเจริญเติบโต และผลผลิตหัวได้ดินของบุกไข่.

ข้อคิดเห็น[c52]: ตรวจสอบรูปแบบการเขียนตามหลักการสารแก่นเกษตร

170 สถาบันวิจัยและพัฒนาแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

171 จีวรวรรณ โจนพรทิพย์. 2556. บุก พืชอาหารมหัศจรรย์ที่ดีต่อสุขภาพ. เทคโนโลยีชาวบ้าน 543:62-67.

172 ชัยฤกษ์ สงวนทรัพย์ากร. 2530. บุกญี่ปุ่น "คอนเน็ค". วารสารพืชสวน 21:25-26.

173 ทวีพงศ์ สุวรรณโร, 2528. การขยายพันธุ์บุกโดยวิธีเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ. ปัญหาพิเศษปริญญาโท

174 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.

175 ทิพย์วัลย์ กุศลมนันท์. 2548. พันธุ์บุกในประเทศไทย. ศูนย์วิจัยข้าวเชียงใหม่ สำนักวิจัยและพัฒนาการ

176 เกษตรเขตที่ 1 กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, เชียงใหม่.

177 มงคล เกษประเสริฐ และอรนุช เกษประเสริฐ. 2540. การผลิตบุกเนื้อทรายหรือบุกเพื่อการอุตสาหกรรมที่ครบ

178 วงจร. กองพฤกษศาสตร์และวัชพืช กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.

179 มงคล เกษประเสริฐ. 2547. บุกและการใช้ประโยชน์จากบุกในประเทศไทย. สำนักวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีชีวภาพ กรม

180 วิชาการเกษตร, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. กรุงเทพฯ.

181 อุไรวรรณ ไอยสุวรรณ. 2554. ดินเพื่อการปลูกพืช. มหาวิทยาลัยศิลปากร, นครปฐม.

182 Kato, K. and K. Matsuda, 1969. Studies on the chemical structure of konjac mannan. Part I.

ข้อคิดเห็น[c53]: เนื้อหาเขียน 1996 โปรดตรวจสอบ

- 183 Isolation and characterization of oligosaccharides from the partial acid hydrolyzate of the
184 mannan. *Agric. Biol. Chem.* 33:1446–1453
- 185 Li J., Y. Wang, W.J.B. Zhou and B. Li. 2013. Application of micronized konjac gel for fat analogue in
186 mayonnaise. *Food Hydrocolloid.* 35:357-382.
- 187 Tye, R.J. 1991. Konjac Flour: Properties and applications. *Food Technol.* 45:88-92.